

Наум Пејов (13. XI 1919 – 21. V 2003) е македонски револуционер, припадник на Македонското националноослободително движење. Тој бил член на КПГ (1938) и непосреден учесник во Антифашистичкиот отпор. Бил командант на Партизанскиот одред „Лазо Трповски“ и заменик-политички комесар на Првата егејска бригада. Пејов бил противник на политиката на КПГ во однос на македонското национално прашање и по Втората светска војна живее во Македонија.

Наум Пејов е роден на 13 ноември 1919 година во селото Габреш, Егејскиот дел на Македонија. Во 1938 година тој станал член на Комунистичката партија на Грција (КПГ), а поради својата дејност во 1939 година бил уапсен и затворен.

Во текот на Втората светска војна, Наум Пејов учествувал во итало-грчката војна (1940-1941), а по окупацијата на Грција во 1941 година од страна на германските, италијанските и бугарските фашистички војски, станал нелегален и е еден од главните организатори на комунистичкиот отпор во Костурско.

Во април 1942 година во реонот на Корешта во манастирот св. Троица се формирал партизански одред составен претежно од Македонци на чело со Наум Пејов и Коста Трповски. При формирањето на одредот присуствувал и Лазо Трповски кои се залагал за формирање на македонски одреди.

Во текот на летото 1943 година, Окружниот комитет на КПГ за Костурско го назначи Наум Пејов за раководител на операциите против "Охраната" во Габреш, Брезница, Смрдеш и Руља

Во есента 1943 година Наум Пејов станал командант на партизанскиот одред "Лазо Трповски". Член е на окружниот комитет на Славјаномкедонскиот народноослободителен фронт (СНОФ) за Костурско (декември 1943 - април 1944 година).

Малку пред крајот на војната, во мај 1944 година, стравувајќи дека Македонците ќе создадат силна војска, која би била важен фактор во северна Грција, ЦК на КПГ издава наредба за расформирање и разоружување на СНОФ. Незадоволни од решението на КПГ за расформирање на македонските баталјони, некои од командантите на СНОФ, предводени од Павле Раковски и Вангел Ајановски - Оче, заедно со цели баталјони преминуваат во Вардарска Македонија.

При распуштањето на СНОФ, силите на ЕЛАС го задржуваат на 8 мај 1944 година Наум Пејов, но тој успеал да се ослободи од притвор на 16 мај 1944 година. На предлог на Кирил Георгиевски - Дејан, Пејов организирал некои од партизаните и активисти на СНОФ во одделен одред со кој се префрлил во Вардарскиот дел на Македонија.

Наум Пејов бил назначен за заменик-командант на Првата егејска ударна бригада, создадена во Битолското село Драгош во ноември 1944 и распуштена во април 1945 година.

По 1945 година, Наум Пејов зазема високи политички и државни функции во Република Македонија и во југословенската федерација, вклучувајќи пратеник во Републичкиот парламент во Скопје и во федералното Собрание во Белград.

Наум Пејов напишал книги поврзани со историјата на Егејска Македонија по 1941 година. Зад себе ќе ги остави делата: Прилози за односот на раководителите на КПГ по македонското национално прашање (1953); Македонците и граѓанската војна во Грција (1968) и Заговор против Македонија (1993)

Пејов Наум умира на 21 мај 2003 во Скопје.